

КАЗИЖ СЪ ВЪЛКЖ КРОТОСТЬ, ПРИВЕДѢ МУ ЕВАНГЕЛИКЖ
 ПРОРОЧЕСКЖ И ОТЕЧЕСКЖ СЛОВЕСА, СТРАХЖ БОЖІИ И
 КАЗНЬ, НО БИДѢ ОКАМЕНЕННО-ТО МУ СЪРДЦЕ, РЕЧЕ:
 АКО НЕ СЪ ПОКАЕШЖ И НЕ ПОЛУШАШЖ МОИ-А СЪ-
 ВѢТЪ О КНАЖЕ, МНОГО ЗЛО НА СЕБЕ СИ ЩЕ ВИДИШЖ
 И ОТИДЕ. ВЪ ТЪИЖ НОЩЬ ОКАМНИИ Стрезо КАТО
 СПѢШЕ СТРАШНО ИЗВЫКА: АХЖ СЛАВА, СЛАВА! КОН-ТО
 ВѢХЖ ПРИ НЕГО ПОПЫТАХЖ ГО ЩО МУ Е? ТОИ ЕД-
 ВАМЖ ОТГОВОРИ: НѢКОЙ ЮНОША СТРАШЕНЖ ОТЪ СЛА-
 ВЖ ПРОВОДЕНЖ ИЗВАДИ МОИ-А НОЖЖ И МА ПРОВОДИ
 ВЪ СЪРДЦЕ-ТО. ТЪИЖ НОЩЬ Стрезо ОТЪ БОЛѢСТЬ
 ПОГЫНА. ПОСЛѢ ИЗВѢСТНХЖ НА ПРѢПОДОВНАГО, ЗА
 ПРЕСТАВЛЕНІЕ-ТО Стрезово, А ТОИ СЪ СЪЖАЛИ ЗА
 НЕПОКАЕНІЕ-ТО МУ.

КАТО СЪ ВЪРНА ПАКЖ ПРѢПОДОВНИИ СЛАВА ВЪ
 СВ. ГОРЖ, СЛѢДЖ НѢКОЛКО ВРѢМЖ ПРѢСТАНА СВАТО
 ТО МЪРО ДА ИХОЖДА ОТЪ МОЩЫ-ТѢ. САМОДЪР-
 ЖИЦЖ СТЕФАНЖ ПИСА НА ПРѢПОДОВНАГО СЛАВЖ И МУ
 ИЗВѢСТИ ЗА ЛИШЕНІЕ-ТО НА СВАТОЕ МЪРО. ПРОВОДИ
 МУ И ДАРЕЖ МНОГО ЗА СИРОМАСЖ. КАТО ПРОЧЕТЕ
 ПРѢПОДОВНИИ ПОСЛАНІЕ-ТО, СЪЖАЛИСЪ ПАКЖ, ИЗ
 ПРЕДПОЧИТАШЕ ВЪЗМЪЛБІЕ-ТО ПО-ВѢЧЕ, НЕЖЕЛИ ЛЮ-
 ВОВЪ-ТЖ НА ВРАТА СИ. НАПИСА ПИСМО НА ПРѢПОДОВ-
 НАГО ОЦА СВОЕГО КАТО НА ЖИВЖ, И ДУМАШЕ: ОТ-
 ЧЕ МОИ, КАКЖ-ТО ВЪ ЖИВОТА СИ БЫАЖ МЛАДЕТНЕЖ
 И ЩЕДЪРЖ, И ВСЕГДА СИ МА ПОЛУШЕВАЛЖ, НЕ ПРЕЗРИ